

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
23. september 2015

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 35 (Alm. del – § 7. Finansministeriet) af 31. august 2015 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Hvad er finansministerens kommentar til følgende passage fra bogen ”Det bedste bud” af Anders-Peter Mathisen, side 143-145:

”Sidst i forhandlingerne smed underdirektør i ATP Claus Wiinblad sit trumfkort på bordet. En royal straight flush, der skulle kunne afgøre spillet og holde Dong på danske hænder: Danmarks største pensionskasse ville nu gerne overtage hele handelen, med PFA som en mindre partner. ATP havde gjort status og var kommet frem til, at når risikomomenterne i aktiesalget faktisk var fjernet, så ville ATP gerne lægge alle pengene på bordet, ”matche” Goldman Sachs og i øvrigt spille efter de normale danske regler. Med den aftale kunne regeringen undgå politiske problemer og diskussioner om salg af arvesølv, når handlens mere opsigtsvækkende detaljer engang blev kendt af den danske offentlighed. Slå den, lød meldingen fra ATP til Peter Brixen. Men Goldman Sachs, Martin Hintze og Michael Bruun kunne også spille kort. Da Peter Brixen kom ind med dette sidste udspil fra ATP, hævdede forretningsfolkene fra London stemmen og begyndte at lave larm: Troede den danske regering virkelig, at Goldman Sachs havde brugt måneder og mange højtlønnede menneskers tid på at hjælpe den danske stat med at redde et elendigt energiselskab – for til sidst at lade sig feje af banen? Hvis den danske regering ville lægge navn til sådan en opførsel, ville det gå ud over alle fremtidige forhandlinger med Danmark.

Efter dette gik forhandlingerne på Langelinie i stå. I denne situation havde Peter Brixen ikke mandat fra regeringen til at skære igennem og sætte en ny kurs. Han måtte på Slotsholmen.

....

Peter Brixen overgav de nyeste meldinger fra Langelinie til sin departementschef, David Hellemann. Kort tid efter blev Peter Brixen bedt om at møde for regeringens top, finansminister Bjarne Corydon, indenrigsminister Margrethe Vestager og skatteminister Holger K. Nielsen – det vil sige to af de tre medlemmer af regeringens økonomiudvalg, der tidligere havde fået Corydons

fortrolige orientering om sagen. Sammen med ministrene var også departementscheferne Sophus Garfiel, Jens Brøchner og David Hellemann.

Foran dette forum fortalte Peter Brixen om den nye dramatiske udvikling i forhandlingerne om Dong-salget og tilbuddene fra henholdsvis ATP og Goldman Sachs, der begge ville betale, hvad Dong bad om.

Nu kunne man få en ren dansk løsning med ATPs ”matchende bud”. Men Goldman Sachs truede med, at det ville få konsekvenser for Danmarks ry og troværdighed, hvis ikke den amerikanske investeringsbank blev storaktionærer i Dong.

Den frygt delte Finansministeriet: Et nej kunne gå ud over Danmarks omdømme.

Mødet varede ikke længe. Så tog Peter Brixen tilbage til Langelinie og fortalte forhandlingsparterne, at regeringen havde valgt Goldman Sachs. Regeringen ville egentlig gerne sige ja til de danske pensionskasser, lød det, men ATP var kommet for sent. Man kunne ikke afvise Goldman Sachs, selv om forretningsparter normalt forhandler, ”indtil blækket er tørt.”

Spørgsmålet har tidligere været stille i folketingsåret 2014-15(1. samling), jf. FIU alm. del - spm. 380.

Svar

Jeg kan henholde mig til det materiale vedrørende kapitaludvidelsesprocessen for DONG Energy i 2013, som Finansudvalgets medlemmer som bekendt har haft mulighed for at studere i fortrolighed.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister